

Recta final

4Q*C*E*16

Cinc són els diumenges de quaresma. El quart pren el nom propi de «laetare», és a dir, «de l'alegria», perquè tradicionalment es prenen algunes llicències enmig del desert ascètic que signifiquen aquests quaranta dies. Un detall curiós representa el fet que, a la missa, el sacerdot es pot vestir una casulla rosa. *Toma ya!* Personalment, crec que tan sols n'he vistes una o dues en la meua vida però us asseguro que si tinc l'ocasió de posar-me-la, ho faig. La cosa és que no és massa rendible, perquè tenir una peça costosa, com és una casulla, tan sols per utilitzar-la un dia a l'any, i encara!, no resulta massa (Lc 15,1-3).

L'ocasió es presta a revisar els compromisos de conversió que, a mode de recepta, llisto tot seguit. Pren els que més t'abelleixin, perquè, per Pasqua, els hakis pogut millorar. En primer lloc, quinze senzills actes de caritat, com a manifestacions concretes de l'amor de Déu.

1. Somriu, un cristià sempre és alegre! «^{2Co 13,11}Estigues content.»
2. Dóna gràcies sempre i en tot lloc, encara que no ho hakis de fer.
3. Recorda a les persones que t'importen que els estimes. Diques «t'estimo» més sovint.
4. Saluda amb goig aquells que veus diàriament. Saludar significa desitjar salut i salvació.
5. Escolta els altres, sense prejudicis, sense donar l'opinió massa aviat, sempre amb amor.
6. Atura't, per temps per ajudar els que t'han de menester, fes de bon samarità de tant en tant. 7. Mira d'aixecar els ànims a la gent que està al teu voltant, sempre el got mig ple.
8. Celebra i exalça les qualitats i els èxits dels altres. Si no pots dir bé, val més no dir res.
9. Viu austerament, amb poques coses. Desfés-te d'allò que no has de menester. Selecciona el que no utilitzes i regala-ho, dóna-ho a aquells que ho necessiten.
10. Estigues sempre a punt per ajudar, sobretot per a procurar que un altre pugui descansar. Pensa, però, que els cansats fan la feina. Serà un bon símptoma si et vénen a buscar sovint.
11. Corregeix amb suavitat i amor; no callis per por sinó per respecte. Sempre hi ha un dia per a dir les coses. Cadascú és esclau de les seves paraules i senyor dels seus silencis.
12. Procura tenir bons detalls amb els que són a prop. «^{Ac 20,35}Fa més feliç donar que rebre.»
13. Tingues la casa sempre a punt: neta, endreçada, acollidora. No la tinguis enfarfegada. Qui no té lloc a casa, no té lloc per l'altre, ni per a la família, ni per als amics, ni per a l'amor.
14. Ajudar els altres a superar els seus obstacles. «^{Fl 4,5}Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop.»^{Tt 3,2}
15. Estigues comunicat. Dedica temps per a trucar els pares, els fills, aquells que estimes, que són importants a la teua vida, encara que passis temps sense ells. Dedica temps. Envia whatsapps. Que tothom sàpiga que la teua vida té sentit, que vius feliç i amb alegria. Són bones notícies, evangeli. Fent-ho, evangelitzes.

Segona part. Una dotzena d'actes de dejuni, fàcils, que et posaran el múscul espiritual a punt.

1. Dejuna de paraules feridores. Transmet sempre paraules bondadoses, que deixin bon regust a qui les escolta.
2. Dejuna de mals humors. Omple't de gratitud. «^{Tt 3,2}No insultin ningú ni es fiquin en baralles, que siguin gent de bon tracte i donin proves de la més gran dolcesa amb tothom.»
3. Dejuna de capficaments. Omple't de mansuetud, tranquil·litat, paciència.
4. Dejuna de pessimisme. Omple't d'esperança i d'optimisme.
5. Dejuna de preocupacions i omple't de confiança en Déu.
6. «Es queixava la veïna. Es queixava la senyora. Es queixava la criada. Que potser estaven malaltes? No ! Esqueixaven bacallà !» Dejuna d'una vegada de queixes, planys i retrets. Els altres no tenen la culpa del que et passa a tu. Abans d'obrir la boca, guaita el teu cor.
7. Dejuna de pressions, presses i precipitacions. Omple't de calma, de contemplació
8. Dejuna de tristeses i d'amargor. Omple't d'alegria el cor.
9. Dejuna d'egoisme. Omple't de compassió pels altres.
10. Dejuna de rancúnies, mals pensaments i venjances. Omple't de comprensió i misericòrdia.
11. Dejuna de paraules. Omple't de silencis, d'escolta de Deu en una pregària més assídua.
12. Aleshores, si tots dejunem de totes aquestes coses i ens deixem omplir per l'amor de Déu, la vida de cada dia s'omplirà meravellosament de pau, de confiança i d'alegria. Perquè Crist ha vingut a compartir la nostra vida per donar-nos vida en abundància. Siguem dels que portem la vida divina al món, amb l'ajut de la seva gràcia i de la seva pau.

La justícia vençuda per la misericòrdia

5Q*C*D*16

Hi ha una versió apòcrifa pel que fa a la història de la dona sorpresa en adulteri, que explica que en el moment en què Jesús la té als seus peus, exclama: «aquell que estigui lliure de pecat, que tiri la primera pedra!» En aquell precís instant, un projectil surt disparat d'entre la multitud i pica a la dona al front. Jesús, que es torna a posar dret, esguarda cap al lloc d'on ha sortit el roc i crida: «mama! Si arribo a saber que eres per aquí, no dic res!» L'acudit és d'aquells que necessita tot un curs de teologia previ o molta fe! Maria, concebuda sens pecat original fou l'única, amb Jesús, que complia la condició que s'havia posat: no haver comès mai cap pecat. Tornant a la realitat, però, certament que podríem reconèixer com Maria mai no hauria tirat un cop de roc a ningú sinó que hauria participat de la misericòrdia del mateix Jesús; una amor i una capacitat de perdó que no sabem qui va aprendre de qui, si Jesús de Maria o Maria de Jesús.

Demanam-nos quin és el motiu pel qual contemplem regularment la història de la dona pecadora (Jn 8,1-11), justament abans d'entrar en Setmana Santa, quan reviuem la Passió del Senyor: el seu pas pel sofriment i la mort redemptora per la nostra salvació. Cal tenir present que aquest relat de la dona sorpresa en adulteri té una història molt curiosa en l'origen dels escrits en les comunitats. De fet, resulta que hi ha moltes versions antigues de la Bíblia que no contenen pas aquest passatge. D'altres el presenten com un capítol diferent de en el relat de Joan. D'altres el valoren com un meteorit que ha sortit de l'entorn de Lluc i que ha vingut a petar en Joan. Per l'estil de l'escriptura, certament que podria molt bé pertànyer al tercer evangelí. En ell es reflecteixen temes molt preuats pel tercer evangelista, com ara, la preocupació pels pecadors, l'interès per les dones i la compassió de Jesús. El fet que no es trobi en alguns manuscrits de bibles antigues i, en canvi, es pugui trobar en diferents altres llocs suggereix que, en algunes comunitats cristianes, s'havia tret la història del conjunt bíblic. Quan els cristians, més tard, van mirar de tornar-lo a introduir, ja no estaven segurs de la seva ubicació original. Aleshores va acabar cristal·litzant en la narració joannea.

Cal que hom es pregunti per què els primers cristians varen poder voler eliminar aquesta història del relat evangèlic. La resposta és fàcil o difícil, segons com es miri. Podem comprendre que hi hagi gent que li costi d'entendre que Jesús simpatitzi amb una dona adúltera en públic. A fi de comptes, la Bíblia diu molt clar que aquest tipus de gent ha de ser condemnada a mort.^{Lv 20,10} No sembla una obstrucció de la justícia, quan més aviat es parla del manteniment de penes als grans delinqüents? Recordeu, per exemple, la doctrina Parot, aplicada a terroristes i violadors reincidents i perillous fins al 2013. L'Església continua estant en contra de la pena de mort, encara que en molts estats del món es practiqui dia per altre. No és una llei? Per què s'ha de deixar d'aplicar? Doncs, no tant per justícia, sinó per misericòrdia. Els juristes dels nostres països saben que la justícia humana és injusta; que els veredictes i sentències no poden reproduir la justícia divina, sinó que afavoreixen el reu. *In dubio pro reo*. La presumpció d'innocència imposa que hom no és mai culpable si no es demostra el contrari. Per això moltes vegades les sentències judicials no diuen el que és, el que hauria de ser, ni qui té raó, ni qui ho ha fet bé, sinó que miren de posar pau, de fer callar els conflictes, de compensar una situació opressora. No diguem ja quan intervenen pressions polítiques o econòmiques del tipus que sigui. Hem sentit a parlar de l'alarma social, de la pressió de l'opinió pública, etc. La justícia humana no és justa i Jesús ho sap. «^{Mt 5,25} Afanya't a arribar a un acord amb el qui et vol denunciar, mentre vas amb ell camí del tribunal, no sigui cas que et posi en mans del jutge, i el jutge en mans dels guardes, i et tanquin a la presó. »

Per aquí podem arribar a comprendre que la justícia dels homes no és la justícia de Déu i aquí prenen sentit les paraules de Jesús: «^{Jn 8,6} qui estigui lliure de pecat, que comenci a tirar pedres. » «^{1Co 10,12} Qui ets tu per jutjar els altres? Qui no ha trencat mai cap plat? Qui estigui dret, que vigili de no caure!»

La història de la dona salvada en última instància per la pregunta colpidora de Crist esdevé una molt bona i adequada preparació per a aquesta setmana, quan veiem Jesús fent l'últim sacrifici quan ens concedeix l'indult, a nosaltres, que estariem condemnats pels nostres pecats. No és en va que el darrer indultat és Bar-abbàs, «el fill del pare» si atenem a l'etimologia del nom. Qui és aquest fill del pare? Doncs cadascun dels indultats del càstig pels nostres pecats, gràcies a la mort redemptora de Crist. Donem-li, doncs, gràcies, mentre ens preparem per a celebrar i viure els fets salvadors en els dies que s'acosten.

PROJECTE «DÉU PER A PENSAR» EN L'ALEGRIA D'EVANGELITZAR

- I. Déu per a pensar
- II. Les homilies de Ripoll
- III. Mots per a la família

Constitueix, aquest tercer volum de la sèrie «Déu per a pensar», la culminació d'una primera part de comentaris a l'entorn dels evangelis del diumenge i de les festes. Arribar fins aquí no hagués estat fàcil sense la col·laboració i l'interès posat per tots els qui hi heu volgut participar.

La segona part vol continuar, aquesta vegada, amb el treball centrat en la segona lectura de la missa, ja siguin les epístoles de sant Pau, de per elles prou riques i interessants, ja siguin les altres cartes de Pere, Jaume o Joan, els Actes dels Apòstols i l'Apocalipsi.

El vostre ànim, doncs, resulta imprescindible per a dur a continuar duent a terme aquesta iniciativa de pastoral de la cultura, en l'alegria d'evangelitzar, en favor del Regne de Déu.

Demaneu un exemplar d'aquest o dels anteriors llibres a l'adreça

Jordi.castellet@guifi.net o al whatsapp 649284074

agrairé els vostres comentaris i aportacions.